

РЕШЕНИЕ

№ 1600

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10578** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК:[ЕИК], чрез адв. Г. Т. срещу решение от 20.09.2021г., постановено по НАХД № 18324/2019г. по описа на СРС, НО, 103 състав, с което е потвърдено НП № 75/29.10.2019 г. на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – С. /РИОСВ – С./, с което на дружеството на основание чл.135, ал.2, т.1 от Закон за управление на отпадъците (ДВ. бр. 53 от 13.07.2012 г., изм.) е наложена "имуществена санкция" в размер на 5000 /пет хиляди/ лева, за нарушение на чл.4, ал.1 от Наредба № 2 от 23.06.2014 г. за класификация на отпадъците (ДВ. бр. 66 от 08.08.2014 г.)

Жалбоподателят твърди, че са допуснати процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон от въззивната инстанция. Твърди, че СРС неправилно е приел, че не е налице процесуално нарушение при съставяне на АУАН. Излага съображения, че СРС е разтълкувал неправилно част от фактическите обстоятелства по делото, както и е възприел едностранно и необосновано събраните по делото писмени и гласни доказателствени средства, което е довело до неправилни правни изводи. Сочи още, че съдът безкритично е приел преценката на административния орган за неприложимост на чл.28 от ЗАНН. Иска отмяна на оспореното решение и отмяна на НП.

В съд.заседание адв. И. – Т. счита, че следва да се приложи чл.28 от ЗАНН и да се отмени НП като незаконосъобразно и несъответстващо на целта на закона. Не претендира разноски.

Ответникът РИОСВ – С. оспорва жалбата и поддържа доводите за правилност и законосъобразност на оспореното въззивно решение. Не претендира разноски.

Представителя на СГП намира решението на СРС за правилно и законосъобразно и моли да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, Х. - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок от страна с правен интерес, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на касационно оспорване съдебен акт.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба срещу НП № 75/29.10.2019 г. издадено от Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – С.. Същото е издадено въз основа на АУАН № 28/13.05.2019 г., съставен от ст.експерт при наказващия орган. Обективизираните в акта констатации се свеждат до това, че дружеството [фирма], представлявано от управителя му В. Е. Б., притежава цех за производство на мебели, находящ се на [улица] в район "К. село", [населено място]. Във връзка с постъпил в Регионална инспекция по околната среда и водите – С. сигнал с вх. № С-59/14.03.2019 г., на 28.03.2019 г. свидетелите И. Ц. - старши експерт в отдел "Управление на отпадъците и опазване на водите и почвите" към дирекция "Контролна и превантивна дейност" на РИОСВ - С. и М. Д. от същата дирекция извършили проверка в цеха за производство на мебели на [фирма], находящ се на горепосочения адрес. При проверката свидетелите Ц. и Д. установили, че от производствената дейност в цеха се образуват отпадъци - трици, талаши и изрезки от ПДЧ и М., представляващи дървесни отпадъци, замърсени с лепила и други опасни вещества, налични в деня на проверка. За същите от страна на дружеството не са представени работни листа за класификация на отпадъците, утвърдени от директора на РИОСВ - С., които дружеството било длъжно да притежава съгласно изискванията на Наредба № 2 от 23.07.2014 г. за класификация на отпадъците.

За извършената проверка и установеното при нея от свид. И. Ц. е съставен констативен протокол № УООВП-ИЦ-22/28.03.2019 г., с който на дружеството са дадени предписания, едно от които е да извърши класификация на генерираните от дейността му отпадъци, съгласно изискванията на Наредба № 2 от 23.07.2014 г., който констативен протокол е връчен на свид. С. Х. - служител поддръжка в дружеството и подписан от последния без възражения.

С оглед на установеното при проверката и като приела, че от страна на дружеството е извършено нарушение на изискванията на Наредба № 2 23.07.2014 г., на 13.05.2019 г. свид. И. Ц., в присъствието на свид. М. Д. и на И. М. също от РИОСВ - С. съставила на [фирма], в отсъствие на представляващия или упълномощено от дружеството лице, акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 28/2019г. от 13.05.2019г. за нарушение на чл.4, ал.1 от Наредба № 2 от 23.07.2014г. за класификация на отпадъците (ДВ, бр. 66 от 08.08.2014 г.), връчен на упълномощеното от дружеството лице Е. Б., чрез служители на Об РУ - СДВР и подписана от последната. Въз основа на така съставения акт и от Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - С. (РИОСВ - С.) на [фирма], ЕИК:[ЕИК] на

основание чл.135, ал.2, т.1 от Закона за управление на отпадъците (ДВ. бр.53 от 13.07.2012 г., изм.) е наложена "имуществена санкция" в размер на 5000 /пет хиляди/ лева, за нарушение на чл.4, ал.1 от Наредба № 2 от 23.07.2014г. за класификация на отпадъците.

За да потвърди обжалваното постановление, районният съд е приел, че в процедурата по ангажиране на отговорността на [фирма] не са допуснати нарушения на процесуалните правила, като АУАН и НП отговорят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като следва да се отбележи, че макар в акта и наказателното постановление да е посочено че Наредба № 2 е от 23.06.2014 г., а същата е издадена на 23.07.2014 г., не възниква неяснота за нарушение на разпоредба от кой подзаконов нормативен акт е ангажирана отговорността на дружеството, което не нарушава правото на защита на същото, доколкото наредбата е посочена с пълното си наименование. СРС е приел, че не се налице и основания за квалифициране на деянието като "маловажен случай" и приложение на чл.28 от ЗАНН, тъй като в конкретният случай деянието, извършено от [фирма] не се отличава от другите случаи от подобен вид.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 10-ти състав е валидно, допустимо и правилно.

Така постановеното решение съответства на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Не са налице допуснати нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП. Същите отговарят на изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Настоящата инстанция споделя изцяло съображенията, изложени в тази връзка подробно във въззивното решение, поради което и препраща към тях. Дружеството е осъществило от обективна страна състава на административно нарушение по чл.135, ал.2, т.1 от ЗУО. Неоснователни са направените възражения, че изводите на АНО са неправилни.

Настоящият състав споделя извода на въззивния съд, че е осъществен състава на процесното административно нарушение и то е било правилно индивидуализирано. В санкционната разпоредба на чл.135, ал.2, т.1 от ЗУО се предвижда наказание - имуществена санкция в размер от 5000 до 15 000 лв. за едноличен търговец или юридическо лице, което не извърши класификация на отпадъците, образувани в резултат на дейността му, по реда на Наредбата по чл. 3.

При проверка наличието на предпоставките на чл. 28 ЗАНН съдът счита, следното:

Съгласно чл. 93, т. 9 НК, приложим на основание чл. 11 ЗАНН, "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

Процесното нарушение е от категорията на тези, за съставомерността на които не се изисква наличие на определен вредоносен резултат. Ето защо и за носене на административно-наказателната отговорност е без значение размерът на вредите, поради което и не може да се постави въпрос за приложението на чл. 93, т. 9 НК в първата му хипотеза, при която като критерий са предвидени липсата или незначителността на вредоносните последици.

На следващо място, следва да се извърши преценка дали е налице втората, алтернативно предвидена хипотеза на чл. 93, т. 9 НК – да са налице други смекчаващи обстоятелства, от които да може да се направи извод, че деянието е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. В случая следва да се установи такава многобройност или значителност на смекчаващите обстоятелства, която да доведе до извод, че деянието е с ниска степен на обществена опасност. Касаторът се е позовал единствено на това, че нарушението му е първо такова. Посоченото обстоятелство обаче, само по себе си, не може да доведе до извод за наличието на предпоставките на чл. 93, т. 9 НК в разглежданата хипотеза. Не се твърдят или установяват наличието на други смекчаващи обстоятелства – многобройни или значителни по тежест.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, предл първо и второ АПК, вр.чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София- град, X. - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.09.2021г. по нахд № 18324/2019г. по описа на СРС, НО, 103 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.